

Sygn. akt II K 226/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Aneta Cegielka, Dominika Grabowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 października 2020 roku

sprawy **P. U.**, syna B. i A. z domu F., urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 listopada 2020 roku w W. przy ulicy (...) w sklepie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci bluzy dresowej oraz spodni dresowych marki C. K., których łączna wartość wyniosła 1049,90 PLN, czym działał na szkodę spółki (...) sp.k.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk,

orzeka

I. oskarżonego **P. U.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od dnia 2 września 2015 r. do dnia 1 września 2019 r. kary 4 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 8 kwietnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo podobne, tj. przestępstwo z art. 280 § 1 kk, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo wypełniające dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu P. U. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 listopada 2020 r. od godz. 12:40 do dnia 29 listopada 2020 r. do godz. 10:40;

III. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu adwokat D. F. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez nią z urzędu;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49; poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonego P. U. od kosztów i opłat w sprawie i określa, że w tym zakresie ponosi je Skarb Państwa.

sędzia Justyna Koska-Janusz

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 226/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. U.	w dniu 28 listopada 2020 roku w W. przy ulicy (...) w sklepie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci bluzy dresowej oraz spodni dresowych marki C. K., których łączna wartość wyniosła 1049,90 PLN, czym działał na szkodę spółki (...) sp. k., przy czym czynu tego	

		<p>dopuścił się po odbyciu w okresie od dnia 2 września 2015 roku do dnia 1 września 2019 roku kary 4 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 8 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo podobne, tj. przestępstwo z art. 280 § 1 kk,</p> <p>tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Przyjście w dniu 28 listopada 2020 roku P. U. do sklepu (...) mieszczącego się przy ul. (...) w W..</p> <p>Udanie się P. U. do przymierzalni z wziętymi ze stołu ubraniami w postaci bluzy dresowej i spodni dresowych marki C. K. i wyrwanie z nich klipsów zabezpieczających.</p> <p>Dokonanie przez P. U. zaboru w celu przywłaszczenia bluzy dresowej oraz spodni dresowych marki C. K. o łącznej wartości 1049,90 zł poprzez założenie go na siebie i opuszczenie sklepu bez zapłaty ceny za w/w towar.</p> <p>Zatrzymanie P. U. przez ochroniarzy za linią bramek.</p>	wyjaśnienia P. U.	30-31, 171-172	

Znajdowanie się P. U. w stanie nietrzeźwości.			
zeznania W. W.	13-14, 59-60, 173-174		
zeznania R. S.	19-20 174		
protokół oględzin osoby	32-36, 175		
protokół oględzin rzeczy	45-47,52-56, 175		
protokół zatrzymania osoby	2, 175		
protokół badania stanu trzeźwości	5, 175		
protokół zatrzymania rzeczy	8-10, 175		
protokół przeszukania osoby	6-7, 175		
Uprzednia karalność P. U..	karta karna	40-4, 175	
informacja z bazy NOE-SAD	81-83, 175		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia P. U.	Sąd nie znalazł powodów do podważenia wiarygodności wyjaśnień oskarżonego oraz prawdziwości przyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ znajdowały potwierdzenie w zeznaniach W. W. i R. S., jak również korespondowały z dowodami z dokumentów.	
zeznania W. W.	Sąd obdarzył zeznania świadka walorem wiarygodności w całości, ponieważ przedstawiony przez niego przebieg wydarzeń był rzeczowy, logiczny i konsekwentny. Świadek odniósł się do istotnych okoliczności zdarzenia, które bezpośrednio zaobserwował na pogładzie kamery. Sąd nie znalazł powodów, dla których świadek miałby bezpodstawnie obciążać oskarżonego. Zeznania świadka nie pozostawiają		

	<p>wątpliwości co do rzeczywistego przebiegu zdarzenia. Wiarygodności zeznań świadka nie podważało to, że w postępowaniu jurysdykcyjnym nie pamiętał zdarzenia. Powyższe wynikało bowiem ze znacznej liczby klientów przychodzących do sklepu.</p>	
zeznania R. S.	<p>Depozycje zasługiwały na obdarzenie ich walorem wiarygodności, gdyż świadek rzeczowo odniósł się do istotnych okoliczności zdarzenia. Relacja świadka odnosiła się do wydarzeń, o których dowiedział się w trakcie podjętych wobec oskarżonego czynności służbowych. Zeznania świadka były zgodne z zeznaniami W. W. i dowodami z dokumentów. Co więcej jako osoba obca dla oskarżonego nie miał powodów do złożenia obciążających zeznań, które nie odpowiadałyby wiedzy, jaką pozyskał w trakcie wykonywania czynności procesowych.</p>	
protokół oględzin osoby	<p>Dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przez funkcjonariusza Policji niemającego powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy. Treść dokumentu nie budziła wątpliwości Sądu co do prawdziwości i rzetelności zamieszczonych w nim</p>	

	informacji. Dowód niekwestionowany przez strony postępowania.	
protokół oględzin rzeczy	Dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przez funkcjonariusza Policji niemającego powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy. Treść dokumentu nie budziła wątpliwości Sądu co do prawdziwości i rzetelności zamieszczonych w nim informacji. Dowód niekwestionowany przez strony postępowania.	
protokół zatrzymania osoby	Dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przez funkcjonariusza Policji niemającego powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy. Treść dokumentu nie budziła wątpliwości Sądu co do prawdziwości i rzetelności zamieszczonych w nim informacji. Dowód niekwestionowany przez strony postępowania.	
protokół badania stanu trzeźwości	Dokument nie budził zastrzeżeń Sądu co do prawdziwości zawartych w nim danych. Wyniki badań na zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu nie budziły wątpliwości, albowiem czynność badania stanu trzeźwości została przeprowadzona przez funkcjonariusza	

	<p>Policji sprawnym urządzeniem posiadającym ważne świadectwo wzorcowania, nadto do protokołu załączono oryginał wydruków z urządzenia. Z protokołu badania nie wynika również, aby oskarżony zgłaszał uwagi do sposobu przeprowadzenia badania.</p>	
protokół zatrzymania rzeczy	<p>Dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Treść dokumentu nie budziła wątpliwości Sądu co do prawdziwości i rzetelności zamieszczonych w nim informacji. Dowód niekwestionowany przez strony postępowania.</p>	
protokół przeszukania osoby	<p>Dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Treść dokumentu nie budziła wątpliwości Sądu co do prawdziwości i rzetelności zamieszczonych w nim informacji. Dowód niekwestionowany przez strony postępowania.</p>	
karta karna	<p>wiarygodny dowód, sporządzony przez uprawnioną osobę w zakresie przyznanych jej kompetencji z zachowaniem obowiązujących przepisów prawa. Dowód niekwestionowany przez strony postępowania w zakresie rzetelności i</p>	

	prawdziwości zawartych w nim danych.		
informacja z bazy NOE-SAD	Dokument sporządzony w oparciu o dane zgromadzone w systemie informatycznym.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<i>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	P. U.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 278 § 1 kk, karze podlega kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Od strony przedmiotowej czyn ten polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej. Zaborem będzie wyjęcie			

rzeczy spod władztwa osoby uprawnionej i objęcie jej własnym władaniem. Jest to działanie bezprawne, które godzi w prawa innej osoby - właściciela, posiadacza, dzierżyciela. Kradzież jest przestępstwem umyślnym, którego dopuścić się można jedynie w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. Sprawca powinien działać w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, co oznacza, że chce z zabraną rzeczą postąpić jak z własną.

Natomiast art. 64 § 1 kk stanowi, że jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Mając powyższe rozważania prawne na względzie oraz odnosząc je do zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony P. U. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona kradzieży z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. W

świetle dokonanej analizy i oceny dowodów we wzajemnym powiązaniu, uwzględniając jednocześnie przyznanie się oskarżonego P. U. do popełnienia zarzucanego mu czynu, bezsprzecznym było, że oskarżony w dniu 28 listopada 2020 roku udał się do sklepu (...) mieszczącego się przy ulicy (...) w W., po czym biorąc ze stołu bluzę dresową i spodnie dresowe marki C. K. o wartości 1049,90 zł, udał się do przymierzalni, gdzie wyrwał klipsy zabezpieczające, a następnie ubrania te włożył na siebie i opuścił sklep bez zapłaty ceny. Bezspornym zatem było, że oskarżony P. U. zabrał bluzę dresową i spodnie dresowe marki C. K. w celu przywłaszczenia, pozbawiając w ten sposób pokrzywdzonego władztwa nad towarem w w/w ubrań. Faktu zaboru mienia pokrzywdzonemu ostatecznie nie kwestionował oskarżony i dlatego nie budził wątpliwości. Poza sporem jest również to, że dokonując zaboru ubrań oskarżony działał bezprawnie, wbrew woli osoby uprawnionej, a ze skradzionymi rzeczami postąpił jak z rzeczami własnymi zaspokajając własne potrzeby. O powyższym świadczy założenie przez oskarżonego ubrań po uprzednim wyrwaniu zabezpieczeń i

opuszczenie sklepu bez uiszczenia ceny.

W okolicznościach sprawy nie budziło wątpliwości również to, że oskarżony P. U. działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim obliczonym na zawładnięcie zabranymi rzeczami. Świadczyły o tym sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżony, mimo braku uprawnień, świadomie usunął klipsy zabezpieczające, po czym założył na siebie wzięte do przymierzalni ubrania, a następnie zabrał je w celu przywłaszczenia i wyszedł ze sklepu. Ponadto oskarżony P. U., jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, zdawał sobie sprawę, że dokonując zaboru cudzej własności, dopuszcza się przestępstwa, zważywszy że wcześniej był karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

Ponadto oskarżony P. U. był wcześniej karany, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 8 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt (...), za popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 kk, za które został skazany na karę 4 lat pozbawienia wolności, a którą odbywał w okresie od dnia 2 września 2015 roku do dnia 1 września 2019 roku. Tym samym mając na uwadze powyższe oraz datę popełnienia przypisanego

oskarżonemu czynu, stwierdzić należało, że P. U., dopuścił się go w warunkach powrotu do przestępstwa w rozumieniu art. 64 § 1 kk.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. U.	I	I	<p>Uznając, że oskarżony zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 kk dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, Sąd kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk, wymierzył P. U. karę 1 roku pozbawienia wolności.</p> <p>W ocenie Sądu stopień winy był wysoki. Wobec oskarżonego nie ujawniły się okoliczności, które obniżałyby stopień winy. Oskarżony osiągnął pewien stopień dojrzałości, a co za tym idzie powinien rozpoznać społeczne znaczenie popełnionego czynu i być świadomym konsekwencji naruszenia obowiązującego porządku prawnego.</p> <p>Popołniony przez oskarżony czyn był również wysoki z uwagi na rodzaj naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody.</p> <p>Na korzyść oskarżonego przemawiało przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego</p>

mu czynu. Do okoliczności obostrzających zaliczono uprzednią karalność, w tym działanie w warunkach recydywy.

Uwzględniając stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu, okoliczności łagodzące, obostrzające, jak też właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób życia, Sąd doszedł do przekonania, że jedynie kara bezwzględnego pozbawienia wolności spełni swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego uzmysławiając mu, że popełnienie przestępstwa wiąże się z reakcją wymiaru sprawiedliwości, jak również pozytywnie wpłynie na zakres kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa budząc w nim przekonanie o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem oraz nieopłacalności zamachów na te dobra.

Orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny czy ograniczenia wolności nie pozwoliłoby osiągnąć celów zapobiegawczego i wychowawczego. Z uwagi na wcześniejszą karalność oskarżonego, Sąd doszedł do przekonania, że wobec oskarżonego P. U. nie zachodzą również podstawy do

			<p>skorzystania z instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Orzeczona kara winna być również odpowiednio dolegliwa dla oskarżonego, aby dokonując przestępstw nie szukał usprawiedliwienia w swojej „trudnej sytuacji życiowej”. Oskarżony jest bowiem osobą na tyle zorientowaną społecznie, że gdyby istotnie chodziło tylko o zaspokojenie swoich potrzeb materialnych w zakresie odzieży, wiedziałby do kogo o taką pomoc się zwrócić. Oskarżony nie może zatem liczyć na pobłażliwość, a tym byłyby kara inna, aniżeli bezwzględne pozbawienie go wolności, w szczególności gdy wcześniejsze wymierzone mu kary pozbawienia wolności nie odniosły wychowawczego celu.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. U.	II	I	Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary 1 roku pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 listopada 2020 roku od godz. 12.40 do dnia 29

		listopada 2020 roku do godz. 10.40.
1.inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku - Prawo o adwokaturze w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r. poz. 1714) zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adv. D. F. kwotę 420 zł powiększoną o należną stawkę podatku od	

	<p>towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. U. z urzędu. Wysokość kosztów udzielonej pomocy prawnej z urzędu wynika z podjęcia przez obrońcę czynności przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym na rozprawie w dniu 26 października 2021 roku.</p>	
IV	<p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, a wydatkami obciążono Skarb Państwa z uwagi na aktualną sytuację majątkową oskarżonego, nie mającego żadnego majątku.</p>	
1.Podpis		
sędzia Justyna Koska-Janusz		